РІК 1937. Грудень. Ч. XII.

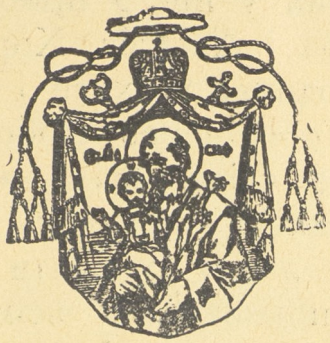

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Ч. 6122. — В справі святкування Празника Непорочного Зачаття Божої Матері.

Щоби великому празникові Непорочного Зачаття запевнити належну святочність, а вірним дати нагоду якнайбільше використати богацтво злучених з ним ласк, заряджується слідуюче:

1) Перед празником належить в кожній парохії відправити тридневне, — а де на це зізволяють обставини, девятидневне богослуження в честь Пречистої — Непорочно Зачатої.

2) В неділю перед празником належить приготовити вірних на це торжество та заохотити їх до громадного приняття св. Тайн.

3) В день празника по співаній Службі Божій належить виставити св. Тайни і відчитати акт посвяти Непорочно Зачатій Божій Матері своєї парохії по нище заподаному взірці та поблагословити вірних Найсв. Тайнами.

Акт посвяти Непорочному Зачаттю Божої Матері.

Я . . . . . хоч недостойний називатися Твоїм слугою, бажаю однак віддати Тобі, Пресвята Пренепорочно-Зачата Діво, о скільки можу, якнайбільшу честь і славу,

вибираю Тебе за особливішу Покровительку парохії мені повіреної й усіх вірних у ній. У присутности Твого Обручника святого Йосифа і Ангелів Хоронителів цеї парохії посвячую Тобі всі родини, їх хати і домівства з добутком і майном. Благаю Тебе через любов Твого Сина Ісуса, прийми нас, Царице світа, всіх за свої діти. Будь нам Матірю, Покровителькою, могучою Заступницею перед Богом. Упроси нам ласку уникати гріхів, любити Бога і ближнього та повнити у всім святу волю Божу. Випроси нам, найліпша наша Мати, всі ласки потрібні до ведення праведного святого життя, а особливо ласку витревання в доброму до смерти.

Прийми під покров Твойого Непорочного Зачаття ввесь наш нарід. Виєднай йому у Твойого Сина ласку, щоби завжди кріпко держався св. католицької віри, заховував Божий закон та вірно й витревало величав Твоє Пренепорочне Зачаття — Амінь.

Ти Предобра молишся за всіх, що прибігають з вірою під Твій могутній покров, а ми грішні не маємо перед Богом іншого спасення в бідах і безнастаннім горю. Тому ми, слуги Твої, обтяжені численними гріхами, до Тебе Мати Бога Вишнього припадаємо в покорі і молимо Тя, спаси нас від усякого нещастя.

Не маємо іншої помочі, не маємо іншої надії крім Тебе! На Тебе надіємося і Тобою хвалимося, бо ми Твої слуги, поможи нам Пречиста Діво, щоби ми не були завстиджені у вічності. Амінь.

Ч. 6121. — Подяка за бажання.

З нагоди моїх імянин в дні 25. листопада ц. р. одержав я численні побажання від Всеч. Отців, Впов. Інтеліґенції, установ, організацій, вірних і від шкільної молоді.

За ці побажання складаю всім на цій дорозі мою щиру подяку.

Особливішу подяку складаю за св. Служби Божі й молитви жертвовані того дня в мойому наміренні. Є вони для мене найкращою поміччю у важких трудах і правдивою розрадою в днях наших спільних журб та смутків теперішнього часу.

Всеч. Отців Душпастирів прохаю переказати отсю мою подяку вірним при нагоді найблищого недільного богослуження.

† ЙОСАФАТ
ЕПП.

Ч. 6079. — В справі Апостольства Хворих.

На авдієнції секретарів „Апостольства Недужих“ в дні 5. листопада 1929 сказав теперішній св. Отець Папа Пій XI ось такі слова: »Скажіть недужим, нехай на дальше тревають у жертвуванні своїх терпінь в дусі Апостольства. Дуже дякую Вам за Ваш дар жертви ваших страждань. Терпіння це найвища форма молитви... Часто нехай жертвують свої терпіння в наміренні св. Отця, багато надіюся від Бога по тій жертві з терпінь... Так величаве те діло Апостольства Хворих... З цілого серця благословлю всім хворим і всім тим, що причиняються до розвитку того діла.“

Так дуже і сердечно поручає св. Отець сю установу, що про неї хочу сказати пару слів, і котру я бажавби поширити теж і в нашій Епархії.

Щож це таке Апостольство Хворих?

Це побожний союз, стоваришення, до котрого належать тільки хворі і обтяжені якимсь довготревалим терпінням. Воно має на ціли плекати у хворих духа Апостольства, яке вони повинні виконувати через молитву і терпіння і жертвування їх за Церкву і спасення душ.

Подвійні є користи приналежності до цього союзу. Одні особисті, а другі суспільні.

Кожний, що переходив тяжку недугу, знає, як дуже вона відчужує чоловіка від громади, вириває його з нормального ходу життя, позбавляє спромоги брати участь в житті, не дає спромоги брати участь в церковних богослуженнях.

Хто однак приналежить до союзу Апостольства Хворих, не чує себе самітним. Він знає, що таких, як він, богато. Він відчуває, що не є тягарем для свого громадянства, для родини, але навпаки здає собі справу з того, що є одним із тих, що з терплячим Христом причиняються до

спасення своїх співбратів. Ся свідомість дуже причиняється до скоршого вилічення хворого й на тілі.

Апостольство хворих приносить великі користи й для загалу. Ми смертні люди неохотним оком дивимося на терпіння, уважаємо його тягарем, нещастям. Та в дійсності нема більшої скарбниці усяких благ, як саме терпіння. Найкращим середником позискати когось для Бога се терпіння.

Все що в світі добре, все діється через терпіння. Спасення світа прийшло через терпіння, через Гольгофту. Хворий, що терпить без нарікання, без скарги, а рівночасно молиться і жертвує свої терпіння за Церкву й спасення людських душ, спасає свою рідню, своїх сусідів, спасає тих, що зійшли на злу дорогу, свій нарід, Церкву, спасає світ. Хворий, що терпеливо зносить прикрости своєї недуги, може випросити у Бога добрі священичі покликання, добрих провідників у дочасних справах.

До всего того має навести хворого Апостольство хворих.

Умовини приняття до Апостольства.

До союзу може належати кожний, хто тільки має добру волю, але тільки той, що обтяжений якимсь терпінням довготривалим — не хвилевим, все одно духовим, чи фізичним (хороба, апатія, страта, старість, каліцтво, дуже велика біда і т. д.)

Коли недужі хочуть бути приняті до союзу, мають зобовязатися виконувати три умовини:

а) переносити терпіння з підданням Божій волі;
б) зносити їх у злуці з муками Спасителя;
в) жертвувати їх Богу за спасення світу.

Розуміється, що ті умовини не зобовязують під гріхом. Щоби не було непорозуміння, то треба розуміти, що приналежність до Апостольства не заборонює ані не перешкоджує в стараннях позискати назад утрачене здоровля. Так само не обовязує бажати нових терпінь. Йде тільки о те, щоби терпіння, що їх нам Бог післав, піднести, щоб із них придбати якнайбільше користей для душі своєї і других.

Хорий, що хоче належати до Апостольства, зголошується до Секретаріяту даного краю (у нас: **Львів — Під-**

валля 9, I.) — сам або за посередництвом найблищих, подаючи докладно свою адресу і звання. Вкладок обовязкових нема ніяких. Приймаються датки добровільні, конечні на видатки, злучені з полагоджуванням кореспонденції, з видаванням відозв, значків, відзнак.

На знак приняття до союзу одержує хворий з Секретаріяту:

а) письмо з поясненнями про Апостольство недужих;

б) грамоту приняття з членською молитвою, — над якою часто треба роздумувати, щоби добре зрозуміти апостольство терпіння, щоби в цей спосіб набрати чим раз більшої ревности у зношенні недуги;

в) посвячену відзнаку — хрестик, який хворого все піддержує на дусі, додає сили витревати в ласці Божій та просвічує в розумінні піднесення вартости терпінь;

г) що місяця одержує хворий Лист (послання), що має на ціли піддержувати хворого в терпеливості і любові ближнього. Лист той має заступати хворим спільні відвідини. Читаючи той лист кожний член союзу духово лучиться з тисячами других членів, що спільно пересилають собі докази памяті, подяки і заохоти. — При помочі тих Листів навязується особиста лучність членів з Секретарем Апостольства — й він стає золотим лучником між усіми членами Союзу.

Епископський Ординаріят надіється, що Всеч. Отці, коли побачать великі користи що їх може принести добре ведене Апостольство хворих, доложать всіх старань, щоби всі хорі парохіяни приступили до Апостольства хворих, а тоді будемо мати велике число ревних помічників Ісуса Христа, що через молитву та добрий примір через терпеливе зношення недуг і інших прикростей у великій мірі будуть причинятися до спасення нашого народу.

У Нашім розпорядку на Вел. Піст в р. 1936 мали Ми вже нагоду поручити уряджування богослужень для хворих, які є для них великою потіхою й піднімають їх на дусі, — а й здоровим дають нагоду зіткнутися з ближніми і оказати правдиву любов через сповнювання діл християнського милосердя для тіла і душі. — Горячо поручаємо уряджування таких богослужень і на дальше.

По остаточній організації Апостольства хворих у нашій

церковній провінції і по канонічнім його влученні до Архібрацтва, будуть могли хворі користати зі всіх відпустів, що є до него привязані.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемишль, дня 7. грудня 1937.

† ЙОСАФАТ
ЕПП.

Ч. 6120. — В справі підручників до навчання релігії в школі.

На численні запити Всеч. Отців, яких підручників до навчання релігії належить уживати в школі і на прохання, щоби в усіх школах впровадити однакові підручники, подається довідома, що слідує:

1) Можна вживати в школі кожного підручника до науки релігії, який має приписану церковною владою апробату. Еп. Ординаріят уважає за невказане обмежувати Всеч. Отців якимсь одним підручником, а полишає їм самим свободу вибору підручника для своєї школи залежно від місцевих обставин, типу школи, числа годин релігії, ціни підручника і др.

2) Коли вже священик рішаєть на якийсь означений підручник для даної кляси, то повинен його постійно придержуватися, не зміняти його бодай через кілька літ, повідомити про це дітвору згл. родичів і настоювати на те, щоби всі діти мали той сам підручник.

Для Еп. Ординаріяту важна річ не те, яких підручників придержується священик і з яких учиться дітвора, а те щоби діти винесли можливо найбільше релігійного знання і користи для душ. Отці Духовні мають нагоду з власної практики дізнатися, котрі підручники найбільше влекшують їм їхню працю над дітворою й тих повинні придержуватися.

Якщо не всі діти задля убогости не можуть набути означений священиком підручник до науки релігії, то треба тим найбіднішим дати до рук інший малий і дешевий або даровий з тим, що він має бути для дитини тільки помічною книжкою. Більше дасть дитині ця мала книжечка як ніяка.

Ч. 6119. — В справі удержування в належнім порядку урядового органу Епархії „Перемиські Епархіяльні Відомости.“

Пригадується Всеч. Парохіяльним Урядам, що урядовий орган епархії »Перемиські Епархіяльні Відомости« належить удержувати в порядку та переховувати в парохіяльній канцелярії. Поодинокі річники повинні бути оправлені.

Поручається Всч. Отцям Деканам звернути на цю обставину строгу увагу при нагоді деканальних візитацій та зазначувати це у звітах що до кожного священика зокрема.

Поручення корисних видань.

Ч. 5969.

Поручається Всечеснішим Отцям »Короткі катехитичні науки« о. Станислава Гарасовського, що вийшли накладом ОО. Василіян у Жовкві. Є це підручник для душпастирів, опрацьований на підставі німецького оригіналу о. Івана Єванг. Цольнера, який у 145. науках вичерпує цілий католицький катехизм. Цілість розложена на два томи. Перший том обнимає матеріял від початку катехизму до V. Божої заповіди. Кожна проповідь поділена на части і обчислена на 15—20 хвиль виголошення. Сьогодні, коли у всіх наших епархіях галицької провінції поручається духовенству для поглиблення католицького знання вірних голосити катехитичні науки, ця книжка може віддати Всч. Отцям і вірним велику прислулу. Ціна І. тому 4.50 зл. Замовляти в О.О. Василіян, Жовква.

Ч. 5997.

Поручається Всеч. Отцям і вірним гарну книжечку о. Степана Коваліва, стрілиського декана п. з. »Вічне Місто«, видану 1937. р. накладом о. о. Василіян у Жовкві.

Окрім цікавих історичних та археольогічних відомостей про Рим подає автор уривки власних споминів. Книжка написана з любовю і привязанням до Христового Намісника, описує деякі картини з Його життя і розбуджує в читача почуття дитинячої любови і відданости для Голови Церкви. Книжка заслуговує на поширення.

Ч. 6123.

Поручається Всеч. Духовенству і вірним книжку

о. Петра Кисіля ЧСВВ п. з. „Боже Провидіння в роздаванню дочасних дібр“, видану цего року накладом о. о. Василіян у Жовкві.

Як вказує заголовок, книжка порушує дуже важне життєве питання і дає на нього єдино правдиву розвязку. З тої причини заслуговує вона на масове поширення.

ХРОНІКА.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 5829. о. Антоневич Маріян — Честині.
Ч. 5830. о. Склепкович Василь — Замочок.

Завідательства одержали:

Ч. 5492. о. Кузьмич Нестор — Боляновичі.
Ч. 5783. о. Сенета Іван — Головецько дол.

Сотрудництва одержали:

Ч. 5783. о. Липин Петро — сам. Недільна.

Померли:

о. Ґмитрик Іляріон, ем. катехит в Самборі 20/11 1937.
о. Раставецький Маркил, парох в Лінині великій 21/11 1937.

Душі їх поручається молитвам Всеч. Духовенства.

Від гр. кат. Єп. Консисторії.
Перемишль, дня 10. грудня 1937.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Єпп.

Накладом гр. кат. Єп. Консисторії в Перемишлі
З друкарні гр. кат. Капітули в Перемишлі

II. ЧАСТЬ.

Протокол

XVI. Загальних Зборів Тов-а П. Е. П. які відбулися дня 15. червня 1937. р. в Перемишлі в салі гр. кат. Дух. Семинарії.

О. год. 9. відправив о. прал. Ґмитрасевич в катедр. церкві Службу Божу в наміренні Тов-а.

Дневний порядок:

1. Отворення Зборів;
2. Відчитання протоколу Заг. Зборів;
3. Звіт з діяльности уступаючого Виділу;
4. Звіт Провірної Комісії;
5. Вибір 5. членів і 2. заступників нового Виділу;
6. Вибір Провірної Комісії;
7. Внески й запити;
8. „Важніші вказівки у податкових справах Духовенства" — реферат о. Крил. Мариновича Йосифа.

Ad 1) Після відспівання молитви „Царю небесний" отворив Збори о год. 10-ій під неприявність Президента Тов-а Їх Ексц. Кир Йосафата і І-го Містопрезидента Кир Григорія — Впр. о. прал. Ґмитрасевич коротким словом. В ньому підчеркнув з одної сторони велике значіння нашого Тов-а під сьогочасну пору, а з другої сторони вияву повного розуміння цілей Тов-а зі сторони нашого Духовенства, завдяки котрому наше Тов-о мимо невідрадних обставин чим раз більше розвивається. Згадав память 9-ох померших сього року Отців. Померли бл. п. ОО.: Боровець Дмитро, Бортник Тома, Гірняк Михайло, Дигдалевич Михайло, Метелля Северин, Олексин Василь, Пелех Евстахій, Чайківський Роман і Чехович Йосиф. Їх память помянули присутні молитвою. Після провірення, що Заг. Збори скликано по вимогам статута та що є вистарчаюча кількість учасників, упросив о. прал. Ґмитрасевич на предсідника Зборів о. крил. Хотинецького Кипріяна а на секретарів ОО.: Черкавського Івана і Городиського Іл.

О. Предсідник, обнявши провід Заг. Зборів ставить найперш внесок, щоби вислано делеґацію зложену з 3-ох Отців до Їх Ексцел. Кир Йосафата і Кир Григорія з чолобитнею і подякою за Їхню працю для нашого Тов-а. В склад делеґації за одноголосною згодою всіх присутніх увійшли ОО.: Дороцький Михайло, Малецький Онуфрій і Гучко Василь.

Ad 2) На внесок о. Косоноги Івана порішено не відчитувати цілого протоколу Заг. Зборів, бо він у цілости був видрукований в »Епарх. Відомостях« Ч. XII. р. 1936. стор. 127—130. Прочитано тільки ухвали й дезідерати попередних Заг. Зборів.

Ad 3) Звіт з діяльности уступаючого Виділу зложив секретар Тов-а. На внесок о. крил. Мариновича Йосифа не відчитувано також касового звіту, бо його напечатано і роздано всім присутним членам.

Ad 4) Іменем Провірної Комісії здав звіт о. Бр. Ґоцький. Тому що всі рахунки знайдено в належитому порядку, ставить такі внески:

а) Заг. Збори уділяють уступаючому Виділови абсолюторію з діловодства і рахунків за 1936/7 р. з подякою;

б) Заг. Збори уповажняють новий Виділ до набуття, обтяжування й позбування реальностей Тов-а на основі § 34. т. и. статута.

Крім сего ставить іменем Провірної Комісії єще такий дезідерат до Виділу:

Заг. Збори упрошують Виділ, щоби в біжучому році старався зреалізувати створення »Емеритального Фонду для гр. кат. священиків Перемиської Епархії«.

Оба внески Провірної Комісії одноголосно принято. Що до дезідерату — розвинулася обширна дискусія, що в ній забирали голос ОО.: Борисевич, Лапичак і Дмитришин. На запит деяких ОО., чому не урухомлено до цього часу „Емеритального фонду“, дав вистарчаючу відповідь о. прал. Ґмитрасевич. Правильник »Емеритального фонду — говорив бесідник — приняли Заг. Збори в 1934 р. Тоді порішенно, шо членська вкладка має виносити по 1 зл. місячно з тим, що у тій справі мають ще висказати

свою гадку поодинокі Збори ОО. кондеканальних. В р. 1935. розіслано проєкт правильника зміненого по думці Заг. Зборів до кожного деканату з осібна з проханням, висказатися у цій справі згл. присилати заяви вступлення в члени. Просить, щоби ОО. Декани цею справою занялися та присилали заяви вступлення Отців у члени цього фонду.

Ad. 5) Слідував вибір 5. членів і 2. заступників нового Виділу. Вибрано слідуючия ОО.: Борисевича Андрія, Василькевича Мокія, Грицеляка Миколу, Мягкого Юліяна і Орськото Онуфрія. На заступників членів Виділу вибрано ОО.: Лопачака Іллю і Городиського Іл.

Ad 6) До провірної комісії вибрано слідуючих ОО.: Ґоцького Бронислава, Войтовича Петра і Малецького Онуфрія.

Ad 7) Внески й запити порішено переложити на останню точку дневного порядку.

Ad 8) В міжчасі вернула делеґація від Їх Ексц. Кир Йосафата. О. Дороцький заподав присутним сердечну подяку Їх Епсц. Кир Йосафата за память та Архирейське Благословення для праці та розвитку нашого Тв-а. Їх Ексц. Кир Григорія не застала делеґація дома.

Слідував реферат о. крил. Мариновича п. н.: »Важніші вказівки у податкових справах духовенства». Після реферату вивязалася довша й жива дискусія, що в ній забирали голос слідуючі ОО.: Ґмитрасевич, Черкавський І., Лапичак, Борисевич, Рудяк, Малецький, Мокрівський, Шерстило, Ґела й Бачинський.

Над точкою: »Внески й запити« забирали голос: О. Кулинич радить закладати сади й пасіки. О. Демко Ст. порушує справу поширення катол. преси. В цій справі забирали єще голос ОО.: Голинський, Дороцький, Війтович і прал. Ґмитрасевич.

Після вичерпання дневного порядку складає Предсідник Зборів о. Хотинецький Кипріян щиру подяку Їх Ексц. Кир Йосафатові і Кир Григорієви за праці около розвитку нашого Тов-а. Присутним подякував о. Предсідник за чисельну участь у Заг. Зборах. О. прал. Ґмитрасевич дякує о. крил. Хотипецькому за провід у Заг. Зборах.

Піснею »Достойно єсть« закінчено Заг. Збори.

Перемишль, дня 15. червня 1937.

Президія Зборів.

о. П. Г.

Як приготовляти проповідь?

(докінчення)

10. Боротьба з радикалізмом і комунізмом.

Радикалізм і комунізм це найгрізніші вороги Церкви. Так консеквентно, так безпощадно і з такою завзятістю ще ніякий ворог в історії не поборював християнства як це робить комунізм. Тому зрозуміла річ, що Церква мусить проти нього боронитися всіми засобами, а передовсім живим словом проповіди. Розходиться хиба о те, як це робити.

Радикалізм як ворог Церкви і релігії й як суспільно — політична ґрупа це не є імпортований товар як соціялізм або комунізм, але наш родимий продукт, чисто галицько-український твір. У західн. европейських народів не находимо для нашого радикалізму подібности. Радикалізм має власну суспільно-політичну програму а його ідеольоґія опирається на марксівськім історичнім матеріялізмі, таксамо як ідеольоґія соціялізму й комунізму. Отже це діти одного й того самого батька. В практиці радикалізм відограє найчастіше ролю предтечі комунізму, з котрим ніколи не видержує зудару й котрому завжди уступає свої позиції. Хоча межи собою вони розсварені, однак проти Церкви і християнства ідуть спільною лавою. Підчас коли комунізм ставить ясно свої кличі і явно виступає проти релігії, то радикалізм а зглядно радикали ясної програми не висувають. Многі з них навіть не знають, яка є позитивна радикальна програма й нею зовсім не інтересуються. До релігії не ставляться ворожо тільки — як самі кажуть — до священиків. На Різдво, Йордан і Великдень побачите в церкві найбільше завзятих радикалів, ба навіть частіше. Вони відхрещуються від комуністичного безбожництва всіми силами. Знаю одного радикального дуба, бувшого посла і довголітного партійного діяча, який зовсім не є атеїстом,

а причину того, що рідко ходить до церкви, складає на свого пароха, мовляв парох грошелюб і дармоїд, занедбує свої церковні обовязки, а хотівби всім диктувати. Здається, що на тлі непорозуміння зі священиком виріс у нас майже весь радикалізм на селі. Але часами ті сільські радикали потрафлять бути дуже прикрі і справляють священикові дуже богато клопоту. Має це місце головно там, де в парохії панує безпросвітність і де сама радикальна сільська „еліта“ це люди малограмотні. Таких використовують зовнішні ворожі нашому народові й Церкві чинники, щоби параліжурали позитивну роботу священика і свідомішої патріотичної частини парохіян. Такі радикали це люди здеморалізовані й через те більше небезпечні від свідомих правдивих радикалів.

Якже з тими людьми має боротися проповідник?

У всякому разі треба залишити полеміку на проповідальниці, а тимбільше бештання та визивання противника. Ця збруя не пасує до проповідальниці. Треба забути про ті часи, коли священик подразнений радикалами виступав на проповідальницю і далі чесати противника. З того виходить тільки шкода, бо радикали беруть на амбіцію і роблять священикові ще гірші пакости. Колиж іде справа про комуністів, то їх нема що бештати на проповіди, бо вони до церкви не приходять. Пощо тратити дорогий час на непотрібну боротьбу, коли тут чекають вірні на позитивний духовий корм.

Наша боротьба з радикалізмом, комунізмом і всяким другим противникот повинна відбуватися з проповідальниці позитивним способом: плекання і скріплення в слухачів віри і надприродного життя ласки. Наука віри і св. Тайни подають душі надприродний корм, який захоронює її перед усякою внутрішньою недугою як радикалізм, комунізм та другі шкідливі доктрини. Побожна душа не є податна на большевицьку аґітацію. Послідовно отже треба в душі плекати релігійне життя, а не безнастанно громити противника, котрий — мимоходом кажучи — нічого собі з таких погромів не робить. Цю позитивну методу поборювання противника віри поручає такий глибокий психольоґ як св. Ігнатій Льойоля. Коли він висилав перших єзуїтів до Німеччини, в якій саме розпочалася завзята полеміка межи католиками і лютеранами, дав своїм місіонарам-єзуїтам таку

раду: „У проповіді не можна порушувати нічого з тих точок, які є предметом спору межи католиками і протестантами. Треба заохочувати людей до релігійних практик і морального життя та вказати їм дорогу основного себепізнання і кращого пізнання і любови Бога".[1]) Психольогічне оправдання цеї методи подав Святий Ігнатій О.О. Єзуїтам, що виїздили до Інгольштадт: „Безпосередній напад огірчує і робить закаменілим, ясність і краса правди здобувають". Наша ціль є приєднати слухачів для краси і правди католицької науки. Коли ми захопили душу для тої цілі, то побіда над комунізмом легка. Найкраще обсервуємо це на місіях. Душпастир воює з радикалами, сектантами та комуністами через цілі роки і мимо вкладеної великої енергії висліди його праці марні. А прийдуть о.о. місіонарі, урядять десятидневу місію і по радикалах слід пропав. Хиба залишився один-другий кваліфікований комуніст у парохії. Місіонарі не воюють проти ворогів, а ломлять душу грішника покутою, очищують від гріхів, розбуджують надприродні чесноти, плекають духа молитви й релігійного життя. Тим вони побіджають.

Наша боротьба проти соціялізму й комунізму повинна міститися в словах Спасителя: „Убогим проповідується евангеліє". Ми маємо навчити їх про Бога люблячого і Милосерного Батька всіх людей, про глибший змисл терпіння, про високу ціну Царства Божого і маловаження дочасних дібр, про щастя убогого Лазаря і терпіння немилосерного богача, про укрите життя Христа в Назареті в тяжкій праці і серед недостатків, про красу чесноти, самовідречення і т. д. Треба пояснити науку Христову, що не можна одночасно двом панам служити: Богу і мамоні. В проповідях проти соціялізму й комунізму прийдеться вияснити вірним науку Церкви про суспільне питання, що Церкра завжди обстоювала слушні домагання робітників та брала їх в оборону перед капіталістами. Папські енцикліки „Rerum novarum" з 1891. року і „Quadragesimo anno" з 1931. року показують нам, в який спосіб можна завести справедливий лад у світі. Церква осуджує одночасно і ліберальний капіталізм і соціялізм з комунізмом.

До проповідей на суспільні теми можна тесаме замітити, що було сказано про апольогетичні проповіди, а саме

---

[1]) Duhr: Geschichte der Jesuiten in den Ländern deutscher Zunge.

що можна з ними виступати тільки дуже рідко. Такі теми скоро буденніють. Тай може притафитися так, як притафилося одному патріотичному проповідникові, який безнастанно громив політичних противників держави, доки одної неділі не найшов на проповідальниці карточки з написом: „Отче, ми хочемо більше чути про Христа в церкві". Впрочім цеї теми не можна ніколи в цілости вичерпати в церкві а знова побіжне, трактування справи не осягає наміченої цілі. Всебічне трактування суспільного питання треба полишити церковному брацтву, читальні та другим місцевим організаціям, де на ці теми можна досхочу виговоритися. В тій цілі священик повинен дбати, щоби члени брацтва не тілько займалися світлом у церкві і часами приступали до св. Тайн, але щоби поглиблювали в собі католицький світогляд і ширили його в парохії. Брацтво повинно мати бібліотеку й католицькі часописи і бодай раз у місяць уладжувати звичайні сходини членів з рефератами і дискусією. Священик може сам неодну річ зреферувати або помогти до того якому інтелігентнішому братчикові та сестриці. Часами можна попросити з рефератом сусіднього священика або світського інтелігента. Де є діяльна читальня, там може священик притягнути її собі помочі.

Теми суспільних проповідей можуть бути ось такі: Ріжниця межи званнями, клясова ворожнеча, що вчить Христос про богацтво, християнська громада в Єрусалимі і комунізм, новітний морд дитини в безбожницькій школі, нерозривність подружа, приватна власність, праця в світлі віри, рівність перед Богом, святкування неділі, благословення родинного життя, християнське виховання дітей і др.

Радикалізм і комунізм це суспільна недуга, яку можна успішно лікувати усуваючи причину недуги шляхом уздоровелння цілого організму. Священик, який правильно працює в церкві й школі, який старається дати своїм парохіянам доволі надприродного релігійного корму, який надто розвиває плянову діяльність в церковному брацтві, читальні й кооперативі, не потребує боятися тої язви. А якщо недуга мимо цего прийде зі зовні, то він не потребує надуживати проповідальниці до боротьби зі злом, бо самі вірні поможуть йому зліквідувати лихо.

ЗМІСТ
ПЕРЕМИСЬКИХ ЕПАРХІЯЛЬНИХ ВІДОМОСТЕЙ
за рік 1937.

Число розпорядження	Зміст	Сторона
	Ч. I.	
87	Зарядження в справі „місяця доброї преєи“	1
88	В справі правного характеру церковних захоронок і т. зв. діточих садків .	3
89	В справі стемплевих оплат від метрикальних витягів	4
180	Канцелярійні такси	5
	Хроніка	6
	Проповідь на останну неділю . . місяця січня	7
	Видавництва „Епарх. Помочі“ . .	12
	Ч. II.	
	Пастирський лист з приводу 300-літньої річниці смерти митр. Йосифа Рутського	13
366	В справі 300-літного ювілею смерти київського митр. Йосифа Велямина Рутського	31
342	В справі 15-ої річниці вибору й коронації Папи Пія XI.	32
367	Речинець іспитів конкурсових о душпастирські бенефіції в р 1937.	33
368	Речинець іспитів з доґматики, моральної і церк. права в 1937 р. . .	35
320	Свідоцтва метрикальні для інвалідських справ вільні від стемпля . .	34
	Хроніка	34

Число розпорядження	Зміст	Сторона
	Як треба приготовляти проповіди .	35
	Видавництва „Епар. Помочі“ . .	36
	Ч. III.	
1400	Зарядження на час постів в 1937 р. згл. Великого Посту в 1938 р. . .	37
1439	Подяка за святочні і новорічні бажання .	38
1437	Коли можна відноситися до Еп. Ординаріяту о поладнання урядової справи .	39
1438	Всі письма до Еп. Консисторії належить надсилати за посередництв м Деканальних Урядів	39
1478	Поручення ювилейного альманаху перемиських богословів	40
	Хроніка	40
	Як приготовляти проповідь . .	41
	Ч. IV.	
	Желання Преосв Ординарія з нагоди Воскресення Христового . . .	45
2021	Поручення для священиків в справі святочного слова Епископа Ординарія	48
2022	Пригадка для ОО. Деканів в справі Пастирського Листа про релігійне виховання шкільної дітвори . .	48
2023	В справі св. Мира	48
2025	Конкурс на опорожнені парохії . .	49
2024	Належитість за шематизм на р. 1937 .	49
1298/172	В справі належання ОО. Душпастирів до Сирітських Рад . . .	50
	Хроніка	50
	Ч. V.	
2496	Духовні вправи для священиків . .	53

Число розпорядження	Зміст	Сторона
2460	В справі обовязку ОО. Душпастиів заопікуватися кандидатами духовного стану в часі ферій	55
2461	Звіт про ґімназійних абітурієнтів . .	55
2459	Речинець до вношення подань о приняття до духовної Семинарії . . .	55
2494	Церковні поля вільні від ґрунтового податку	56
	Міжнародній Конґрес в честь Христа-Царя	57
2495	Речинець іспиту для дяків . . .	57
2498	Речинець до вношення подань о приняття до Дяківського Інституту в Перемишлі	58
2677	Конкурс на опорожнені парохії . .	58
	Хроніка	58
	Як приготовляти проповідь . .	60
	Заклик Управи VII-ої Секції . .	63
	Речинець Загальних Зборів „Епар. Поміч“ у Перемишлі	64
	Ч. VI.	
3194	В справі предкладання звітів з деканальної візитації парохій . . .	65
3195	В справі завідування церковного скарбоною	
3196	Вакаційний час в Епископській Консисторії	66
3197	Надсилання звітів з деканальних зборів про працю над релігійним вихованням в школі	66
3167	Дидактнчний Зїзд ОО. катихитів у Варшаві	66
	В справі підпирання духовенством шкіл наших Монаших Чинів і Згромаджень	67
	Хроніка	68
	Як приготовляти проповідь . .	70

Число розпорядження	Зміст	Сторона
	Ч. VII.	
3636	В справі надсилання звітів з деканальної візитації науки релігії в школах .	73
3762	В справі сегорічних збірок на „Петрів гріш“	73
3797	Заборона винищування дерев при церквах і на приходствах . . .	74
3799	Конкурс на опорожнені парохії . .	76
3746	Поручення нового видання . . .	76
3761	Поручення нововиданих книжок . .	77
	Хроніка	77
	Як приготовляти проповідь . . .	78
	VIII. IX. X.	
	Пастирський лист до родичів шкільних дітей з нагоди розпочаття шкільного року	81
4986	Зарядження в справі пастирського листа .	89
5027	Празник Христа-Царя . . .	89
4534	Зарядження дотично зверхного вигляду та порядку внутрі церков . .	90
4216	Дозвіл на продажу девоціоналій для Згромадження СС. Служебниць . .	92
4276	Подяка за щедрий дар на потреби Епархії	93
4495	Душпастирський курс для ведення позашкільної молоді	93
5062	Конкурс на опорожнені парохії . .	93
	Католицькі видання корисні для духовенства і вірних	94
	Хроніка	95
	Як приготовляти проповідь . .	97
	XI.	
5685	В справі святкування сегорічного празника св. Священом. Йосафата . .	105

Число розпорядження	Зміст	Стор.
5687	В справі розсилки Пастирського Листа Преосв. Йосафата на адресу Всч. парохіяльних урядів . . .	106
5686	Подяка Св. Вітця за висланий Йому „Альманах українських богословів“ .	107
297/орд.	Поручення корисної виховної книжки .	108
	Хроніка	108
	Звіт з діяльности Виділу Тов-а „П. Е. П.“ за час від 1. VI. 1936 — 1. VI 1937.	109
	Ч. XII.	
6122	В справі святкування Празника Непорочного Зачаття Божої Матері . .	113
6121	Подяка за бажання	114
6079	В справі Апостольства Хворих . .	115
6120	В справі підручників до навчания релігії в щколі	118
6119	В справі удержування в належитім порядку урядового орґану Епархії „Перемиські Епархіяльні Відомости“ . .	119
5969	Поручення корисних видань . .	119
	Хроніка	120
	Протокол XVI. Загальних Зборів Тов-а П. Е. П.	121
	Як приготовляти проповідь . .	124

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA K.U.L. LUBLIN